

ZILVERMEEUWTJES, Brusselse jeugdvereniging, ontstaan in september 1944 uit oud-leden van de Dietsche Blauwvoetvendels (die in januari 1942 reeds 't Poppenspelleke van Menneke Pis hadden opgericht, zodat vooreerst aan poppenspel werd gedaan).

In de repressietijd deden de ZilvermeeuwTjes vooral aan caritatieve actie ten behoeve van de talrijke vervolgte gezinnen. Daarna werd de klemtoon verlegd naar het eigenlijke jeugdwerk. Hoogtepunten waren de jaarlijkse Kerstvieringen, die veel weerklank vonden, en verscheidene jeugdkampen. Het optreden met de muziekkapel in 1948 te Gent op een Diets jeugdfest van de jeugdgroep Artevelde bracht een nasleep van interpellaties in het parlement en artikelen in de linkse en franskiljonse pers. Bezielers van deze activiteiten waren vooral de gebroeders Jef en Herman Vervaecke, terwijl pater Norbert Wildiers (hoofdaalmoezenier der ZilvermeeuwTjes) en Maurits Vanhaegendoren (toenmalig verbondscommissaris Vlaams Verbond van Katholieke Scouts) optraden als beschermheren. Mede onder invloed van deze laatsten hebben de ZilvermeeuwTjes zich uiteindelijk steeds afzijdig gehouden van de vele pogingen om eenheid te brengen in de Dietse jeugdgelederen. Nadat in 1955 te Brussel het 10-jarig bestaan plechtig gevierd was, werd onder impuls van Fons Borginon, toenmalig leider van de ZilvermeeuwTjes, op het Brusselse vlak een eenheid tot stand gebracht tussen de ZilvermeeuwTjes en het Brusselse vendel Egmont van het Algemeen Diets Jeugdverbond (ADJV) terwijl men tot samenwerking kwam met het ADJV, dat zijn Brussels werkterrein aan de nieuwe, verruimde ZilvermeeuwTjes overliet.

LITERATUUR: *In liefde en trouw. Gedenkboek van de ZilvermeeuwTjes, Brusselse jeugdvereniging* (1956).

STAF VERMEIRE